

ΣΤΕ 799/2016 [Ανταλλαγή ή απαλλοτρίωση έκτασης οικοδομής συνεταιρισμού στην «Όμορφη Εκκλησιά» Γαλατσίου]

Περίληψη

-Ενόψει των ενεργειών της Διοίκησης σε σχέση με την επίδικη έκταση, πριν από τον ν. 998/1979 και, συγκεκριμένα, του από 3.12.1951 β.δ., με το οποίο ήρθη η αναδάσωση της επίδικης έκτασης, της απόφασης του Υπουργού Γεωργίας, με την οποία η έκταση αναγνωρίστηκε ως ιδιωτική, της απόφασης του Υπουργού Γεωργίας, με την οποία παρασχέθηκε η άδεια πώλησης της επίδικης έκτασης προς τον αιτούντα οικοδομικό συνεταιρισμό, της απόφασης του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, με την οποία το ελληνικό δημόσιο ενέκρινε την αναμόρφωση του καταστατικού του αιτούντος οικοδομικού συνεταιρισμού και της απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού, με την οποία εγκρίθηκε από την άποψη της αρχαιολογικής νομοθεσίας η ίδρυση οικισμού στην περιοχή Ομορφοκκλησιάς Γαλατσίου από τον αιτούντα συνεταιρισμό, η άρνηση της Διοίκησης να εξετάσει τα ανωτέρω αιτήματα του αιτούντος συνεταιρισμού, όπως αυτή εκδηλώθηκε με το προσβαλλόμενο έγγραφο, και να ελέγξει εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την ανταλλαγή ή την απαλλοτρίωση της επίδικης έκτασης, ήτοι εάν ο συνεταιρισμός είχε αποκτήσει ιδιοκτησιακό δικαίωμα επί της έκτασης προ της ενάρξεως ισχύος του Συντάγματος 1975 και εάν είχε εγκριθεί η οικιστική αξιοποίηση της έκτασης πριν από την έναρξη ισχύος του ν.998/1979 (29.12.1979), δεν αιτιολογείται νομίμως και πρέπει να ακυρωθεί, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα με την αίτηση ακυρώσεως, η δε υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση.

Πρόεδρος: *Χρ. Ράμμος*

Εισηγητής: *Χρ. Παπανικολάου*

Δικηγόροι: *Δημ. Κασσαβέτης, Β. Κορκίζογλου*

Βασικές Σκέψεις

2. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η ακύρωση του υπ' αριθ. 119880/1689/21.4.2011 εγγράφου του Διευθυντή Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, το οποίο εκδόθηκε σε απάντηση της από 12.4.2011 αιτήσεως του αιτούντος συνεταιρισμού (αρ. πρωτ. 119880/13.4.2011) και με το οποίο εκδηλώθηκε, κατά τον αιτούντα, η άρνηση της Διοικήσεως να ικανοποιήσει τα αιτήματα που περιλαμβάνονται στην ανωτέρω αίτηση. Με την αίτηση αυτή ο αιτών συνεταιρισμός είχε ζητήσει η έκταση 201 στρεμμάτων στη θέση «Όμορφη Εκκλησιά» της περιφέρειας του Δήμου Γαλατσίου,

ιδιοκτησίας του συνεταιρισμού, η οποία ανήκει σε ευρύτερη έκταση η οποία έχει χαρακτηριστεί ως αναδασωτέα με την 1147/10.10.1994 απόφαση του Νομάρχη Αθηνών, είτε να ενταχθεί σε σχέδιο πόλεως είτε να ανταλλαγεί με άλλη έκταση του Δημοσίου, ίσης αξίας, σύμφωνα με το άρθρο 50 του ν. 998/1979 (Α΄ 289). Εναλλακτικά ο αιτών συνεταιρισμός είχε ζητήσει να μεταφερθεί σε νέα έκταση ή να συστήσει, άλλως να συμμετάσχει, σε εταιρεία μικτής οικονομίας ή άλλης μορφής εταιρεία με σκοπό την ενιαία και οργανωμένη οικιστική ανάπτυξη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 23 του π.δ. 93/1987 (Α΄ 52).

3. Επειδή, κατά την διάταξη του άρθρου 24 παραγρ. 1 του Συντάγματος του 1975, «Η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους και δικαίωμα του καθενός. Για την διαφύλαξή του το Κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την προστασία των δασών και γενικά των δασικών εκτάσεων. Η σύνταξη δασολογίου συνιστά υποχρέωση του Κράτους. Απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δημόσιων δασών και των δημόσιων δασικών εκτάσεων, εκτός αν προέχει για την Εθνική Οικονομία η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη τους χρήση, που την επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον». Στο άρθρο 50 του ν. 998/1979 (Α΄ 289/29.12.1979), όπως ίσχυε πριν από την αντικατάστασή του με το άρθρο 36 του ν. 4280/2014 (Α΄ 159), ορίζονταν τα εξής: «1. Οικοδομικοί συνεταιρισμοί καταστάντες ή καθιστάμενοι ιδιοκτήται ιδιωτικού δάσους ή ιδιωτικής δασικής εκτάσεως ανηκούσης εις τας υπό στοιχ. γ΄ έως και ε΄ κατηγορίας της παρ. 1 του άρθρου 4 δύνανται να προβούν εις την πολεοδομικήν διαμόρφωσιν και οικοδόμησιν αυτών μόνον κατόπιν αναγνωρίσεως της οικείας περιοχής ως οικιστικής ή κατόπιν εντάξεως αυτής εις οικιστικήν περιοχήν, κατά τας διατάξεις του προηγουμένου άρθρου, τηρουμένων κατά τα λοιπά των διατάξεων της πολεοδομικής νομοθεσίας. 2. Οι ανωτέρω οικοδομικοί συνεταιρισμοί από της αναγνωρίσεως ή εντάξεως του υπ΄ αυτών κτηθέντος, προς διανομήν εις τα μέλη των, δάσους ή δασικής εκτάσεως εις οικιστικήν περιοχήν καθίστανται αυτοδικαίως και αναγκαστικοί δασικοί συνεταιρισμοί προστασίας διεπόμενοι από τας διατάξεις του άρθρ. 22 του παρόντος νόμου. 3. Δάση και ιδιωτικάί δασικάί εκτάσεις ανήκουσαι κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος εις οικοδομικούς συνεταιρισμούς και μη δυνάμεναι κατά νόμον να αποτελέσουν οικιστικήν περιοχήν ή να ενταχθούν εις ταύτην συμφώνως προς τα ανωτέρω οριζόμενα, απαλλοτριούνται αναγκαστικώς υπέρ του Δημοσίου και δαπάναις του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών ή ανταλλάσσονται με ίσης αξίας χορτολιβαδική ή άλλην ασκεπή έκτασιν του Δημοσίου ανήκουσαν εις την διαχείρισιν του Υπουργείου Γεωργίας και περιληφθείσαν εντός οικιστικής περιοχής κατά την ισχύουσαν νομοθεσίαν. Η κήρυξις της αναγκαστικής απαλλοτριώσεως ενεργείται διά κοινής αποφάσεως των Υπουργών

- Οικονομικών και Γεωργίας, μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, η δε επ' ανταλλαγή παραχώρησις ενεργείται, συναινούντος του οικοδομικού συνεταιρισμού, διά κοινής αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας και Δημοσίων Έργων μετά γνώμην του αυτού ως άνω Συμβουλίου». Εξάλλου, στο άρθρο 23 του π.δ. 93/1987 «Αναμόρφωση και ενοποίηση της νομοθεσίας για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, τρόπος οργάνωσης διοίκησης και λειτουργίας αυτών...», το οποίο εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 42 παρ. 1, 2 και 3 του ν. 1337/1983 (Α' 33), ορίζονται τα εξής: «Πολεοδόμηση υπαρχόντων οικοδομικών συνεταιρισμών 1. Σε περίπτωση που η έκταση οικοδομικού συνεταιρισμού ή οικοδομικού οργανισμού διέπεται από ίδιο νομικό καθεστώς (π.χ. δασική, εποικιστική νομοθεσία, ειδικές ζώνες προστασίας, κ.λπ.) εξακολουθούν να ισχύουν οι ειδικές διατάξεις. 2. ... 5. Για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς ή οικοδομικούς οργανισμούς που εμπίπτουν στις διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου και μέσα στα πλαίσια της χωροταξικής οργάνωσης και οικιστικής πολιτικής είναι δυνατόν να εξετάζονται κατ' αρχήν οι παρακάτω περιπτώσεις: α) Συνένωση εκτάσεων οικοδομικών συνεταιρισμών ή οικοδομικών οργανισμών που γειτνιάζουν είτε με τις διαδικασίες του άρθρου 15 είτε του άρθρου 20 και τη σύνταξη ενιαίας πολεοδομικής μελέτης. β) Η ανταλλαγή εκτάσεων οικοδομικών συνεταιρισμών ή οικοδομικών οργανισμών με ίσης αξίας εκτάσεις του Δημοσίου, των ΟΤΑ και άλλων νομικών προσώπων Δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου. γ) Η δυνατότητα μεταφοράς οικοδομικών συνεταιρισμών ή οικοδομικών οργανισμών από εκτάσεις προβληματικές ακατάλληλες για οικιστική ανάπτυξη σε εκτάσεις ιδιοκτησίας άλλων οικοδομικών συνεταιρισμών ή οικοδομικών οργανισμών ή σε νέα έκταση και σύνταξη ενιαίας πολεοδομικής μελέτης. δ) Η δυνατότητα σύστασης ή συμμετοχής σε Εταιρείες Μικτής οικονομίας και άλλης μορφής Εταιρείες κατά την κείμενη νομοθεσία με τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης την ΔΕΠΟΣ ή άλλα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου με σκοπό την ενιαία και οργανωμένη οικιστική ανάπτυξη...».
4. Επειδή, στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, (Ε.Σ.Δ.Α.), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 53/1974 (Α' 256) και έχει υπέρτερη των κοινών νόμων ισχύ, κατά το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, ορίζεται ότι: «Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθή της ιδιοκτησίας αυτού ειμή διά λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπομένους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους. Αι προαναφερόμεναι διατάξεις δεν θίγουσι το δικαίωμα παντός κράτους όπως θέση εν ισχύι νόμους ους ήθελε κρίνει αναγκαίον προς ρύθμισιν της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιο συμφέρον ή προς εξασφάλισιν της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων». Με τη διάταξη αυτή κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, που

περιλαμβάνει όχι μόνο τα εμπράγματα αλλά όλα τα περιουσιακής φύσεως δικαιώματα, καθώς και τα νομίμως κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα. Και ναί μεν σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραπάνω παραγράφου δεν αποκλείεται η στέρηση της ιδιοκτησίας για λόγους δημόσιας ωφελείας, αλλά με τους όρους που προβλέπονται στο νόμο και εκείνους που απορρέουν από τις γενικές αρχές του διεθνούς δικαίου, κατά δε το τρίτο εδάφιο επιτρέπεται η επιβολή περιορισμών στη χρήση των περιουσιακών αγαθών για λόγους δημόσιου συμφέροντος, οι δυνατότητες, όμως, που προβλέπονται στα δύο αυτά εδάφια πρέπει να ασκούνται στο ενόψει της γενικής αρχής του σεβασμού των περιουσιακού χαρακτήρα δικαιωμάτων και των οικονομικών συμφερόντων (βλ. ΕΔΔΑ, απόφαση 13.7.2006, Οικοδομικός Συνεταιρισμός Αναπήρων και Θυμάτων Πολέμου Αττικής και λοιποί κατά Ελλάδα σκέψη 32 κ.ά.).

5. Επειδή, όπως έχει κριθεί, οι διατάξεις των παραγρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 998/1979, καθ' ό μέρος προβλέπουν την δυνατότητα οικιστικής ανάπτυξης δασών και δασικών εκτάσεων αντίκεινται στην διάταξη του άρθρου 24 παρ. 1 του Συντάγματος, η οποία απαγορεύει καταρχήν τη μεταβολή του προορισμού των δασών και δασικών εκτάσεων και μάλιστα, πριν από την αναθεώρηση, του έτους 2001, της ανωτέρω συνταγματικής διάταξης, η απαγόρευση αυτή ήταν απόλυτη προκειμένου περί ιδιωτικών δασών (ΣτΕ 3754/1981 Ολομ., 1058/2012 7μ.). Εξάλλου, με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου προβλέπεται η δυνατότητα αναγκαστικής απαλλοτρίωσης δασών και δασικών εκτάσεων που ανήκουν σε οικοδομικούς συνεταιρισμούς ή ανταλλαγής τους με εκτάσεις του Δημοσίου που περιλαμβάνονται σε οικιστική περιοχή, αν τα δάση και οι δασικές αυτές εκτάσεις δεν είναι δυνατόν να πολεοδομηθούν, η διάταξη δε αυτή, κατά την έννοιά της, έχει εφαρμογή σε οποιαδήποτε περίπτωση συντρέχει αδυναμία πολεοδόμησης, έστω και αν οφείλεται σε νομικούς λόγους, όπως είναι η συνταγματικώς επιβαλλόμενη απαγόρευση. Η διάταξη αυτή της παραγράφου 3, εξεταζόμενη αυτοτελώς σε σχέση με τις ρυθμίσεις των προηγούμενων παραγράφων, δεν έρχεται σε αντίθεση προς τις απαγορεύσεις που απορρέουν από το άρθρο 24 του Συντάγματος μόνον όμως καθ' ό μέρος αφορά εκτάσεις, ως προς τις οποίες ο συνεταιρισμός είχε αποκτήσει ιδιοκτησιακό δικαίωμα με οποιοδήποτε τρόπο, δηλαδή είτε δι' αγοράς είτε διά παραχωρήσεως ή ανταλλαγής, προ της ενάρξεως ισχύος του Συντάγματος 1975, δεδομένου ότι κατά τις διατάξεις του Συντάγματος αυτού, δεν είναι θεμιτή η απόκτηση δασών και δασικών εκτάσεων με σκοπό την οικιστική τους αξιοποίηση. Περαιτέρω, η αυτή διάταξη, ερμηνευόμενη ενόψει του άρθρου 17 του Συντάγματος, του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (Ε.Σ.Δ.Α.) και της αρχής της εμπιστοσύνης, ως ειδικότερης έκφρασης του Κράτους Δικαίου, έχει εφαρμογή και δημιουργεί υποχρέωση της Διοίκησης, ύστερα από σχετικό αίτημα, για ανταλλαγή ή απαλλοτρίωση, στις περιπτώσεις μόνο εκείνες, κατά τις οποίες έχει εγκριθεί η

- οικιστική αξιοποίηση με πράξεις των πολεοδομικών αρχών πριν από την έναρξη ισχύος του ν. 998/1979 (29.12.1979), με τον οποίο θεσπίστηκε το ειδικότερο καθεστώς προστασίας των δασών και δασικών εκτάσεων, ενόψει της παραπάνω συνταγματικής επιταγής. Τέλος, σε περίπτωση ανταλλαγής η παραχωρούμενη στο συνεταιρισμό δημόσια έκταση πρέπει να είναι ίσης αξίας με την ανταλλασσόμενη έκταση του συνεταιρισμού, κατά τα οριζόμενα στην ανωτέρω διάταξη του άρθρου 50 παρ. 3 του ν. 998/1998, μεταξύ δε των στοιχείων που λαμβάνονται υπόψη από τη Διοίκηση για τον προσδιορισμό της αξίας της έκτασης του συνεταιρισμού πρέπει να συνεκτιμάται και ο δασικός χαρακτήρας της (ΣτΕ 1058/2012 7μ.).
6. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου, στα οποία περιλαμβάνονται και τα στοιχεία που προσκόμισε ο αιτών συνεταιρισμός προκύπτουν τα εξής: Με τα υπ' αριθ. 18363/27.12.1950, 18522/13.2.1951 και 18671/20.4.1951, προσύμφωνα αγοραπωλησίας ακινήτων οι ιδιοκτήτες της επίδικης έκτασης προσυμφώνησαν, υποσχέθηκαν και ανέλαβαν την υποχρέωση όπως πωλήσουν, παραχωρήσουν, μεταβιβάσουν και παραδώσουν προς τον αιτούντα συνεταιρισμό την επίδικη έκταση. Με το β.δ. της 3.12.1951 (Α' 314) ήρθη η αναδάσωση της επίδικης έκτασης, η οποία είχε κηρυχθεί με την 108424/13.9.1934 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας περί κηρύξεως ως αναδασωτέας της περιοχής του λεκανοπεδίου Αττικής. Με την 99798/969/20.6.1957 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, η οποία εκδόθηκε κατόπιν της υπ' αριθ. 22/1957 γνωμοδότησης του Συμβουλίου Δασών, η επίδικη έκταση αναγνωρίστηκε ως ιδιωτική. Με την 108723/1877/17.9.1957 απόφασή του ο Υπουργός Γεωργίας παρέσχε την άδεια η επίδικη έκταση να πωληθεί προς τον αιτούντα οικοδομικό συνεταιρισμό. Με την Δ46/19837/145/7.12.1968 απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, (Β' 20/18.1.1969) εγκρίθηκε η αναμόρφωση του καταστατικού του συνεταιρισμού, η επωνυμία δε αυτού ορίστηκε ως «Οικοδομικός Συνεταιρισμός Πολιτικοστρατιωτικών υπαλλήλων 'Το Προάστειον Αθηνών'». Με την Β1/Φ20/25576/020/16.7.1979 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού εγκρίθηκε από την άποψη της αρχαιολογικής νομοθεσίας η ίδρυση οικισμού στην περιοχή Ομορφοκκλησιάς Γαλατσίου από τον αιτούντα συνεταιρισμό. Με το υπ' αριθ. 41529/1147/15.9.1979 έγγραφο της Πολεοδομίας Αττικής διαβιβάστηκε στο Υπουργείο Δημοσίων Έργων ο φάκελος και η έκθεση καταλληλότητας της έκτασης για την ίδρυση οικισμού από τον αιτούντα συνεταιρισμό. Με το υπ' αριθ. 77/5.10.1979 υπόμνημά του προς το Υπουργείο Δημοσίων Έργων ο συνεταιρισμός κατέθεσε μελέτη οικιστικής ανάπτυξης. Με την Γ53/7719/Φ197/12.11.80 κοινή απόφαση των Υπουργείων Κοινωνικών Υπηρεσιών και Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος, εγκρίθηκε η κτήση της ως άνω έκτασης από τον αιτούντα συνεταιρισμό κατά τις διατάξεις μεταξύ άλλων του ν. 947/1979. Με τις υπ' αριθ. 310/4.7.1984 και 386/5.11.1984 αιτήσεις του προς το Υπουργείο Χωροταξίας, Οικισμού και

Περιβάλλοντος και τον Νομάρχη Αττικής αντίστοιχα ο αιτών συνεταιρισμός ζήτησε να κινηθεί η διαδικασία ένταξης στο σχέδιο πόλεως της ένδικης έκτασης. Με την Δ.3954/20.7.1987 απόφασή του ο Υπουργός Οικονομικών έκανε αποδεκτή την υπ' αριθ. 23/285/18.6.1987 γνωμοδότηση του Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων, σύμφωνα με την οποία η συνολική έκταση 4.500 στρεμμάτων της περιοχής Γαλασίου, συμπεριλαμβανομένης της έκτασης 201 στρεμμάτων του συνεταιρισμού ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο και πρέπει να καταγραφεί ως δημόσια έκταση. Με την 147/10.10.1994 απόφαση του Νομάρχη Αθηνών έκταση 935.483 στρεμμάτων στη θέση "Ομορφοκκλησιά" του Δήμου Γαλασίου του Νομού Αττικής, συμπεριλαμβανομένης της επίδικης έκτασης κηρύχθηκε αναδασωτέα. Ο συνεταιρισμός άσκησε κατά της ως άνω απόφασης του Νομάρχη Αθηνών αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία απορρίφθηκε με την 2976/1998 απόφαση του Δικαστηρίου. Με την υπ' αριθ. 17/18.5.1999 αίτησή του προς την Διεύθυνση Δασών Αθηνών ο συνεταιρισμός ζήτησε να χαρακτηριστεί η επίδικη έκταση ως μη δασική. Με την υπ' αριθ. 1536/7.11.2000 πράξη του ο Διευθυντής Δασών Αθηνών χαρακτήρισε την έκταση ως «αναδασωτέο δάσος». Με την 1/22.3.2001 απόφαση της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων της Νομαρχίας Αθηνών απορρίφθηκε προσφυγή του συνεταιρισμού κατά της πράξης χαρακτηρισμού. Την τελευταία αυτή απόφαση, προσέβαλε ο συνεταιρισμός το 2001 ενώπιον της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επίλυσεως Δασικών Αμφισβητήσεων της Περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών. Η υπόθεση έκτοτε εκκρεμεί. Με την 1359/2002 απόφαση του Αρείου Πάγου απορρίφθηκε αίτηση αναιρέσεως του Ελληνικού Δημοσίου κατά αποφάσεως Εφετείου, με την οποία είχε κριθεί ότι συμπληρώθηκε στο πρόσωπο των απώτερων δικαιοπαρόχων του αιτούντος συνεταιρισμού πρωτότυπος τρόπος κτήσης κυριότητας της επίδικης έκτασης. Με την από 12.4.2011 αίτησή του προς το Υπουργείο Π.Ε.Κ.Α. ο αιτών συνεταιρισμός ζήτησε η επίδικη έκταση είτε να ενταχθεί σε σχέδιο πόλεως είτε ανταλλαγεί με άλλη έκταση του Δημοσίου, ίσης αξίας, σύμφωνα με το άρθρο 50 του ν. 998/1979, άλλως την μεταφορά του αιτούντος συνεταιρισμού σε νέα έκταση, ή την σύσταση ή συμμετοχή του συνεταιρισμού σε εταιρεία μικτής οικονομίας ή άλλης μορφής εταιρεία με σκοπό την ενιαία και οργανωμένη οικιστική ανάπτυξη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 23 του π.δ. 93/1987. Επί της αιτήσεως αυτής εκδόθηκε το προσβαλλόμενο υπ' αριθ. 119880/1689/21.4.2011 έγγραφο του Διευθυντή Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, στο οποίο αναφέρονται τα εξής: «Σε απάντηση στην ως άνω αίτηση και σε ότι αφορά τα θέματα αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε τα εξής: Το ζήτημα των Συνεταιρισμών, μετά την ψήφιση του Ν. 3208/03 αντιμετωπίζεται ενιαία. Συγκεκριμένα, στο άρθρο 1 παρ. 16 προβλέπεται η σύσταση Επιτροπής της οποίας το έργο είναι η καταγραφή διαθέσιμων προς

ανταλλαγή εκτάσεων, η συγκέντρωση και η αξιολόγηση των σχετικών αιτήσεων που υποβάλλονται από τους Συνεταιρισμούς κ.λπ. Οι Συνεταιρισμοί κατατάσσονται κατά σειρά προτεραιότητας ως εξής: 1/ Συνεταιρισμοί των οποίων οι εκτάσεις έχουν ενταχθεί σε ρυμοτομικό σχέδιο, 2/ εκείνοι των οποίων η διαδικασία ένταξης είχε αρχίσει και διακόπηκε με την έναρξη ισχύος του Ν. 998/79 και 3/ έπονται οι λοιποί Συνεταιρισμοί με βάση το έτος κτήσεως κυριότητας. Η Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φ.Π. του τότε ΥΠ.Α.Α.Τ. είχε προωθήσει την σχετική κοινή Υπουργική απόφαση υπογεγραμμένη αρμοδίως από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων προς το Υπουργείο ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ προκειμένου να συνυπογράψει και να παραπεμφθεί στο Υπουργείο Οικονομικών έτσι ώστε να συγκροτηθεί η Επιτροπή για το έτος 2008, πλην όμως η σχετική Κ.Υ.Α. δεν υπεγράφη ούτε επεστράφη στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Κατόπιν της μεταφοράς των αρμοδιοτήτων της Γενικής Δ/σης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών - η οποία αποτελεί την επισπεύδουσα υπηρεσία για την σύνταξη της προβλεπόμενης στο αρθρ. 1 παρ. 16 ν.3208/2003 κοινής Υπουργικής απόφασης (Κ.Υ.Α.) - από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής καθώς και λόγω μεταφοράς ή συγχωνεύσεων των αρμοδιοτήτων των υπολοίπων συναρμόδιων υπουργείων (ΥΠΕΧΩΔΕ και Οικονομίας και Οικονομικών) είναι απαραίτητη η σύνταξη νέας πλέον Κ.Υ.Α. Η υπηρεσία μας εργάζεται προς αυτή την κατεύθυνση. Μόλις υπάρχουν νεότερα στοιχεία θα ενημερωθούν οι Συνεταιρισμοί».

7. Επειδή, ενόψει των ως άνω περιγραφόμενων ενεργειών της Διοίκησης σε σχέση με την επίδικη έκταση, πριν από τον ν. 998/1979 και, συγκεκριμένα, του από 3.12.1951 β.δ., με το οποίο ήρθη η αναδάσωση της επίδικης έκτασης, της 99798/969/20.6.1957 απόφασης του Υπουργού Γεωργίας, με την οποία η έκταση αναγνωρίστηκε ως ιδιωτική, της 108723/1877/17.9.1957 απόφασης του Υπουργού Γεωργίας, με την οποία παρασχέθηκε η άδεια πώλησης της επίδικης έκτασης προς τον αιτούντα οικοδομικό συνεταιρισμό, της Δ46/19837/145/7.12.1968 απόφασης του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, με την οποία το ελληνικό δημόσιο ενέκρινε την αναμόρφωση του καταστατικού του αιτούντος οικοδομικού συνεταιρισμού και της Β1/Φ20/25576/020/16.7.1979 απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού, με την οποία εγκρίθηκε από την άποψη της αρχαιολογικής νομοθεσίας η ίδρυση οικισμού στην περιοχή Ομορφοκκλησιάς Γαλασίου από τον αιτούντα συνεταιρισμό, η άρνηση της Διοίκησης να εξετάσει τα ανωτέρω αιτήματα του αιτούντος συνεταιρισμού, όπως αυτή εκδηλώθηκε με το προσβαλλόμενο έγγραφο, και να ελέγξει εάν συντρέχουν οι περιγραφόμενες στη σκέψη 5 της παρούσας προϋποθέσεις για την ανταλλαγή ή την απαλλοτρίωση της επίδικης έκτασης, ήτοι εάν ο συνεταιρισμός είχε αποκτήσει ιδιοκτησιακό δικαίωμα επί της έκτασης προ της ενάρξεως ισχύος του Συντάγματος 1975 και εάν είχε

Νόμος και Φύση

Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία για το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη
<https://nomosphysis.org.gr>

εγκριθεί η οικιστική αξιοποίηση της έκτασης πριν από την έναρξη ισχύος του ν. 998/1979 (29.12.1979), δεν αιτιολογείται νομίμως και πρέπει να ακυρωθεί, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα με την αίτηση ακυρώσεως, η δε υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση.